

Ropet fra Amman

Utarbeidet ved Kirkenes verdensråds internasjonale fredskonferanse
"Churches together for Peace and Justice in the Middle East"
 Amman, Jordan, 18.-20. juni 2007

1. Nesten seksti år er gått siden de kristne kirkene første gang talte med én stemme om fred mellom arabere og israelere. Gjennom de siste førti årene har kirkene tatt til orde for en slutt på Israels okkupasjon av Palestina. I det samme området der Jesus Kristus vandret og virket, blir familier nå splittet av murer, og Guds barn – kristne, muslimer og jøder – er fanget inn i en stadig tettere spiral av vold, ydmykelse og håpløshet. De palestinske kristne, fra Gaza til Jerusalem og til Nasaret, har ropt til sine brødre og søstre denne bønningen om hjelp som haster: "Nok er nok. Ikke flere ord uten gjerninger. Det er tid for handling."
2. Vi hilser velkommen den profetiske uttalelsen i rette tid fra kirkelederne i Jerusalem. Vi bekrefter at "kirkene er en del av konflikten, fordi kirkene ikke kan forbli tause samtidig som lidelsen fortsetter. Kirkenes oppgave er å hele og føre alle parter til forsoning". Vår tro på Gud minner oss om "at alle Guds barn av alle religioner og politiske partier skal respekteres". Vi forsikrer kirkene i Palestina og Israel at vi er med dem med våre bønner, vårt samarbeid og våre ressurser.
3. I Amman, Jordan, 18.-20. juni 2007, - mens vi har vært vitner til en ytterligere forverring av krisen i de okkuperte palestinske områdene, og samtidig har markert FNs dag for verdens flyktninger, har vi vært samlet som representanter for kristne kirker og kirkelige organisasjoner fra alle deler av verden, for å bekrefte Kirkenes Verdensråds sentralkomités beslutning om å lansere "Palestine Israel Ecumenical Forum" (PIEF). Dette vil være et instrument for å "frambringe og koordinere nye og eksisterende kirkelige tiltak for fred, med henblikk på å få slutt på den illegale okkupasjonen, i tråd med FNs resolusjoner, og å vise Kirkenes Verdensråds forpliktelse til interreligiøs handling for fred og rettferdighet til beste for alle folk i regionen."
4. Denne beslutningen er foretatt som svar på tre grunnleggende utfordringer som kaller oss til handling;
 - den etiske og teologiske forpliktelsen med henblikk på en rettferdig fred
 - den økumeniske forpliktelsen på enhet i handling
 - evangeliets forpliktende kall til solidaritet som koster.

5. Forutsetningene for beslutningen er følgende:
 - 5.1. At FNs resolusjoner er fundament for fred, og at Genève-konvensjonene angår rettighetene og ansvaret for folkene som er berørt.
 - 5.2. At palestinerne har rett til selvbestemmelse og rett til å vende tilbake.
 - 5.3. At en to-statsløsning må være levedyktig, både politisk, geografisk, økonomisk og sosialt.
 - 5.4. At Jerusalem må være en åpen, tilgjengelig, inkluderende og felles by for de to folk og for de tre religionene.
 - 5.5. At både Palestina og Israel har legitime behov for sikkerhet.
 - 5.6. At de israelske bosetningene i de okkuperte palestinske territoriene er ulovlige og representerer en hindring for fred.
 - 5.7. At "separasjonsmuren" som er bygd av Israel i de okkuperte palestinske områdene er et alvorlig brudd på internasjonal rett og må bli fjernet fra okkupert territorium.
 - 5.8. At det ikke finnes noen militær løsning på denne konflikten. Ingen form for vold kan rettferdiggjøres, enten den begås av israelere eller palestinere.
 - 5.9. At en omfattende fred i regionen er uatskillelig fra en rettferdig fred i Palestina og Israel.
 - 5.10. At de lokale kirkenes liv og vitnesbyrd er det sentrale orienteringspunkt for den verdensvide kirkes arbeid for en rettferdig fred.

6. Vi oppfatter mandatet for "Palestine Israel Ecumenical Forum" (PIEF) som en plattform for å utvikle helhetlige strategier for å skape og bygge fred. En bredt sammensatt styringsgruppe, umiddelbart nedsatt av Kirkenes Verdensråd, må gis i oppgave å tilrettelegge dette arbeidet, og sikre bedre koordinering mellom alle involverte aktører. Arbeidsgruppene fra vår konferanse i Amman vil oversende sine rapporter til styringsgruppen. Styringsgruppens sammensetning og arbeidsform vil bli avklart og bekjentgjort av Kirkenes Verdensråd.

7. Å bygge fred vil inkludere følgende:
 - 7.1. Å fremme teologiske, bibelske perspektiver og kristent undervisningsmateriale med relevans til konflikten.
 - 7.2. Å utvikle strategier som bidrar til å støtte prosesser for rettferdighet og forsoning, og som inkluderer interreligiøs dialog og interreligiøst samarbeid.
 - 7.3. Å bidra til å styrke kirkenes respons på okkupasjonen.
 - 7.4. Å anerkjenne, oppmuntre og samarbeide med alle initiativ fra det israelske og palestinske sivile samfunn som samsvarer med visjoner og målsettinger for PIEF.

8. Å skape fred vil inkludere følgende:
 - 8.1. Å definere og promotere tiltak, innbefattet økonomiske tiltak, som kan bidra til å få slutt på okkupasjonen, og å støtte bærekraftig vekst og utvikling.
 - 8.2. Å styrke eksisterende tiltak og finne fram til nye måter hvor kirkene kan uttrykke sin solidaritet i handling, samt å støtte lokale kirker og kirkelige organisasjoner, ikke bare slik at de overlever og kan fortsette sin viktige tjeneste, som inkluderer utdanning, helse, kulturelle og sosiale programmer, men også slik at de kan utvikle seg og være vitner om håp.
 - 8.3. Å utvikle en langsiktig strategi for beslutningspåvirkning slik at alle våre medlemsmiljøer kan bli mobilisert og bidra til forandring.

9. Vi har hørt stemmene fra de kristne kirkene i Palestina og i Israel som har utfordret oss ved å si:
 - 9.1. Stå sammen med oss i handling, slik at vi kan frigjøre alle folkene i dette landområdet fra hatets logikk og fra gjensidig avvisning og død, slik at de i den andres ansikt kan se Guds verdighet.
 - 9.2. Be med oss i våre anstrengelser for motstå ondskap i alle dens former.
 - 9.3. Løft deres stemmer sammen med våre når vi taler sannhet mot makten, og når vi med mot setter navn på den urett vi ser og erfarer. Den ulovlige okkupasjonen har stjålet to generasjoners liv på dette forpinte stedet, og truer allerede den neste med håpløshet og vrede.
 - 9.4. Vær villige til å risikere de forbannelser og overgrep som vil bli rettet mot dere, og stå i solidaritet med oss og med våre palestinske brødre og søstre av alle bekjennelser når vi med styrke avviser muligheten for at okkupasjon kan fortsette.
 - 9.5. Hjelp oss å rive ned murer og bygge og gjenreise broer mellom alle folkene i regionen. Ekstremisme på alle sider skaper kaos. Den truer med å splitte oss og ødelegge broer mellom folkene som kunne ført til forsoning og fred.
 - 9.6. Føy deres håp til vårt, i vissheten om at ondskap og fortvilelse er beseiret i og med vår Herres død på korset og ved hans oppstandelse.
 - 9.7. Fasthold, sammen med oss, at alle fordrevne folk, alle flyktninger, har rett til å kunne vende tilbake.
 - 9.8. Samarbeid med oss når vi søker fred, og strekker oss etter den. Fred er mulig. Kristne, muslimer og jøder kan og vil forstå hverandre og leve sammen som naboer.

10. Og vi svarer som representanter for kristne kirker og kirkelige organisasjoner fra alle deler av verden:

Ja, det vil vi. Sammen vil vi handle og be og tale og arbeide og risikere vårt omdømme og våre liv for å bygge broer til en varig fred blant folkene i dette forpinte og vakre området – Palestina og Israel – slik at disse tiår med urett, ydmykelse og utrygghet kan ende, og tiår med liv som flyktninger og under okkupasjon kan ta slutt. Vi vil arbeide med dere for å søke fred og følge fredens vei. Vi har latt altfor mye tid gå forbi. Tiden har ikke tjent fredens sak, men snarere ekstremismen. Dette er vår store utfordring - som haster og ikke kan vente.